

"Probablement no sabrem la veritat"

Alcanar Òscar Meseguer

En conèixer, a partir de les revelacions del diari *Público*, que el CNI va poder seguir els moviments dels terroristes del 17-A en les setmanes i fins i tot en els dies previs als atemptats, ja que tenia geolocalitzats i punxats els telèfons de si més no dos dels membres de la cèl·lula -així es desprèn dels informes sobre el viatge a París dels dies 11 i 12, que la Intel·ligència espanyola va aportar a les diligències policials posteriors als atacs-, és lògic fer-ne una inferència i una pregunta ineludible. La primera: el CNI devia conèixer els moviments dels terroristes entre Ripoll i Alcanar. La segona: com és possible que si tenia este coneixement, no hi hagués ningú que posés sobre la taula la hipòtesiihadista entre l'explosió accidental del dia 16 a la casa d'Alcanar Platja on es preparaven els explosius per a un atemptat major, i l'explosió produïda el dia 17 quan les màquines remenaven la runa? En este interval, ningú del CNI va avisar les forces de seguretat, catalanes o espanyoles, de l'opció terrorista? Per què es produïx esta omisió? El periodista de *Público* Carlos Enrique Bayo ha declarat esta setmana a la comissió d'investigació sobre els atemptats al Parlament de Catalunya que el CNI no sabia que l'imam de Ripoll i líder de la cèl·lula terrorista havia mort a Alcanar en la primera explosió i que senzillament va cometre un error amb els atemptats del 17-A. En cap cas creu que hi hagués una conspiració de l'estat per parar l'independen-

Veus dels Mossos sostenen que els Tedax de la Guàrdia Civil que es van presentar a Alcanar després de la primera explosió ni es plantejaven l'opcióihadista, i rebutgen les teories conspiratives. Ara bé, Es Satty va fer doble joc, com a confident del CNI i cervell terrorista, i la Intel·ligència espanyola va desafinar.

Més d'un centenar de bombones retirades de la casa ensorrada després de l'explosió a Alcanar, el 18 d'agost. / ACN

tisme català amb un gran atemptat a la capital catalana. **"Això és una aberració que jo no he defensat"**, va assegurar. Això sí, creu que caldria fer una comissió d'investigació al Congrés de Diputats i que els agents que van fallar en el control d'este imam assumisquen les responsabilitats.

La història es mou en tres graus. D'una banda, el silenci més absolut, adoptat per molts mitjans de comunicació espanyols per aparent interès d'Estat. En un altre nivell, la incertesa que generen les informacions de *Público*, que han provocat entre altres reaccions que els ajuntaments d'Alcanar i Ripoll hagen exigit transparència a l'Estat o que ERC hage enregistrat una bateria de preguntes al Govern espanyol, que fins ara ha eludit

el tema. En tercer lloc, les teories conspiratives. Sembla obvi que ara mateix no hi ha cap indici per a afirmar que hi hagués una inacció conscient per part del CNI i encara menys de les forces espanyoles, però sí que s'entreueuen **"errors greus"**, en paraules de Bayo, de la Intel·ligència espanyola que no van permetre evitar els atemptats.

Dit d'una altra manera, Abdelbaki es Satty (l'imam de Ripoll) va jugar a dos bandes i li va sortir bé, si més no fins que li van esclatar els explosius als nassos a la casa d'Alcanar. Va garantir-se els seus beneficis penitenciaris el 2014 i va evitar la deportació convertint-se en confident del CNI. Fins i tot més endavant potser hauria facilitat els mòbils d'alguns dels terro-

ristes que ell formava per a guanyar-se la confiança de l'ens del Ministeri de Defensa, però alhora hauria avisat els seus deixebles, ja que el CNI admet que Younes Abouyaaqoub tallava les frases per telèfon-per a no revelar informació concreta sobre què feien, o els hauria fet fer moviments per a desviar l'atenció. El cas és que quan es va apropar el moment d'atemptar, Es Satty va dir de facilitar informació a l'enemic, perquè les informacions de *Público* constaten que quan dos mesos abans del 17-A el CNI es posa en contacte amb ell a través d'una bústia morta, l'imam ja no respon.

La pregunta continua retronant. Per què el CNI no alerta que Alcanar, on es produïx la primera explosió del

dia 16, era un dels punts neuràlgics per on es movien els jòvens de Ripoll? No tenien cap sospita del potencial terrorista d'estos jòvens? Aleshores, per a què els seguien? Siga com siga, tot indica que la policia espanyola no va ni preveure la hipòtesi terrorista, perquè fonts dels Mossos afirmen que quan el cos d'especialistes en desactivació d'artefactes de la Guàrdia Civil es va presentar a Alcanar Platja -finalment no van participar en el desenrunament perquè els Mossos ja en feien prou-, no van transmetre cap senyal d'alarma. "Els membres del Tedax que van venir no estaven en absolut alarmats; haurien vingut d'una altra manera si haguessen tingut segons quina informació", reflexionen fonts del cos policial català a les Terres de l'Ebre, que descarten també la teoria conspirativa de l'Estat contra Catalunya, de la mateixa manera que recorden el poc fonament dels relats polititzats en sentit contrari: mitjans espanyols van alimentar després de la tragèdia que els Mossos no havien permès participar la Guàrdia Civil en les tasques a Alcanar Platja, quan estes fonts recalquen que va haver-hi una entesa cordial. Fins i tot algun diari català va posar els Mossos en el punt de mira durant les setmanes posteriors als atemptats.

Entre versions ventilades i silencis tendenciosos, fruit del desenfoc que introduïx el conflicte polític permanent, una veu dels Mossos, d'entre les fonts consultades, transpuja resignació: "Probablement el més trist és que no sabrem la veritat". ■